

Старостъта не може да са огъва, дълговременныйтъ навикъ я държи свързана; тя почти не намѣрва цѣръ противъ недостатъцѣтъ си. Както старытъ дървета, на които коравыйтъ и чепатъ дѣнеръ е затвърдѣлъ отъ многото години и не може да са оправи вече, тѣй и чловѣцы преминжлы на възрасть не могатъ вече да са огънжтъ предъ нѣкои навицы, които сж устарѣлы заедно съ тѣхъ, и които сж влѣзли доро до мозъка на коститѣ имъ. Често тѣ го съзнаватъ, но много късно, и напраздно стенижтъ: само нѣжната младина е въспрѣимчива за сѣко поправканье.

Имаше въ войската единъ Долопъ (а) на име Евримахъ, искусенъ ласкатель, който умѣяше да са съобразява съ вкуса и съ наклонноститѣ на сичкытъ владѣтели; изобрѣтателенъ и хитѣръ да изнамѣрва новы средства да имъ угодява. Ако слуша чловѣкъ него, сичко намѣрва гладко и лесно. Поищяхъ ли мнѣніето му? той завчасъ угаждаше какво мнѣніе ще бжде найпріятно. Той бѣше засмѣнъ, присмѣхулникъ на чуждытъ слабости, услужливъ къмъ тѣзи които са боеше, епособенъ да прави таквызи тънки похвалы които можакъ да бжджтъ пріеты и на найумѣреннытъ чловѣцы. Той биваше серіозенъ съ серіознытъ, весель съ веселытъ: не му бѣше никакъ мжчно да пріема на лицето си сѣко очѣртаніе и образъ. Искреннытъ и честны чловѣцы, които сж вынжгы сжщытъ, и които са подлагатъ на правилата на нравственостъта и на добродѣтельта, не могатъ никогы да бжджтъ толкози пріятны на владѣтели обладаваны отъ страститѣ си. Евримахъ познаваше военното дѣло, бѣ способенъ за работа, но той бѣше проидоха който бѣ са прилепилъ при Нестора и спечелилъ довѣріето му; той измѣкваше изъ сърцето му, което бѣ малко тщеславно на похвалытъ, сичко което искаше да знае.

Съ сичко че Филоктитѣ не са никакъ довѣри на него, но гнѣвливостъта и истѣршеніето правяхъ въ него туй което довѣріето правяше въ Нестора. Евримахъ немаше що друго да употреби освѣнь противорѣчіето: ка-

---

(а) Долопы народъ въ Тессалія. Въ епохата на обсадата на Троя тѣ бѣхъ подданицы на Пелея, Ахиллова баща.